

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSA Barbara Trębska

w sprawie z wniosku R. W.

przy uczestnictwie M. W. i Gminy Miasto S.

o podział majątku ,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 stycznia 2010 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania M. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 31 lipca 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie i wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 31 lipca 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki postępowania M. W. od postanowienia tego Sądu z dnia 22 maja 2009 r., w sprawie II Ca (...). W uzasadnieniu podniesiono, że w sprawach o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150 000 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik uczestniczki zarzucił naruszenie prawa procesowego tj. art. 519¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398¹ k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł. Ta reguła dotyczy także podziału majątku wspólnego małżonków. Określenie przedmiotu zaskarżenia w tych sprawach musi uwzględniać fakt, że interesy uczestników postępowania (współwłaścicieli) wzajemnie się przenikają i są zróżnicowane. Sąd Najwyższy odniósł się do tego zagadnienia w kilku orzeczeniach (por. postanowienie z dnia 6.11.2002 r. III CZ 98/02, OSNC 2004, nr 1, poz. 11; z dnia 21.01.2003 r. III CZ 153.02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60; z dnia 4.06.2003 r. II CZ 53/03, niepubl.; z dnia 14.04.2005 r. II CK 96/06, niepubl.). Zgodnie więc z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego wartością przedmiotu zaskarżenia w tych sprawach jest wartość konkretnego interesu (roszczenia) skarżącego, a nie wartość całego przedmiotu działu (podziału). Oznacza to, że w wymienionych sprawach wartość przedmiotu zaskarżenia w zasadzie nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną. Tylko wyjątkowo, gdy uczestnik podważa samą zasadę podziału albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu pożytków albo rozliczenia nakładów, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60 oraz z dnia 24 lipca 2008 r., IV CZ 53/08, niepubl.).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 19 września 2008 r. dokonując podziału majątku wspólnego stron ustalił między innymi, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego o powierzchni 63,16 m² położone w S. przy ul. R. 19/4. Wartość całego majątku stron została ustalona na kwotę 251 158, 83 zł. Skarżąca wносиła o ustalenie jej na poziomie 128 100,00 zł. Wysokość udziału w majątku wspólnym przysługująca uczestniczce, ani zakres żądanej zmiany tj. wysokości zasądzonej kwoty jakiej się domagała nie przekracza kwoty 150 000 zł.

Z tych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach orzeczono w myśl zasady określonej w art. 520 § 1 k.p.c.